

2 Făgăduințele în Vechiul Testament

*„Iată, un Împărat va împărăți cu dreptate
și căpeteniile vor conduce cu judecată.”*

Isaia 32.1

2.1 Așteptarea (speranța) unui iudeu temător de Dumnezeu

Ce așteptări avea un iudeu temător de Dumnezeu, atunci când Domnul Isus a început lucrarea Sa? Aceasta este o întrebare importantă. Dacă nu ne este clar în privința așteptărilor unui iudeu temător de Dumnezeu și ce perspective i-a oferit Dumnezeu, nu vom cunoaște ce s-a petrecut cu adevărat atunci când a venit Mesia Cel făgăduit, ca să împlinească aceste făgăduințe. Dumnezeu împlinește făgăduințele Sale, așa cum mărturisește Biblia: „Dumnezeu nu este om, ca să mintă ... A zis El și nu va face? Și a vorbit El și nu va împlini?” (Numeri 23.19). Și Noul Testament confirmă această realitate: „Pentru că darurile de har și chemarea lui Dumnezeu sunt fără părere de rău” (Romani 11.29). Ce siguranță am fi avut noi ca creștini, că făgăduințele lui Dumnezeu se vor împlini față de noi, dacă El Își retrage făgăduințele făcute lui Israel sau El le-ar împlini într-un mod „mai înalt”, însă la aceasta le-ar goli de însemnătatea lor propriu-zisă și ar face să dispară așteptarea reală a poporului Său?

Ce făgăduințe a dat Dumnezeu poporului Său? Pe de o parte erau făgăduințe, care aveau a face cu pământul: belșug, pace, dreptate, lumină, glorie, căsătorie, binecuvântarea cu copii, sănătate, bucurie, reconstrucție, îndepărtarea rușinii. Pe de altă parte Dumnezeu le-a făgăduit că națiunile vor veni la ei, ca împreună cu ei să adore pe Dumnezeul lui Israel. Israel ar avea în privința aceasta totdeauna o poziție de frunte față de națiuni. În Adunare (Biserică) această poziție de frunte a lui Israel este pe deplin exclusă. Aici credincioșii dintre iudei și credincioșii dintre națiuni stau pe aceeași treaptă (Efeseni 2.14), ei sunt cu drepturi egale și originea lor nu mai are nici o importanță; însă potrivit făgăduințelor din Vechiul Testament, Israel ar trebui să fie „cap și nu coadă” (Deuteronom 28.13). Bărbați dintre națiuni vor apuca „poala aceluia care este iudeu” (Zaharia 8.23), ca să adore pe Dumnezeul lui Israel, și multe națiuni se vor sui „la muntele Domnului și la casa Dumnezeului lui Iacov! Și El ne va învăța despre căile Lui ... pentru că din Sion va ieși Legea” (Mica 4.2). Aceste făgăduințe date lui Israel le putem citi de exemplu în Isaia 2.2-4; 60-62; 65; 66; Ieremia 3.17; 31.12-14,23-28; Ezechiel 20.40,41; 36.24; Osea 2.18-22; Amos 9.13-15; Mica 4.1-3; Zaharia 8.1-3,20-23; 14.16-21.

Nu se umplea cu bucurie un iudeu temător de Dumnezeu la citirea acestor locuri din Scriptură? Simion și profetesa Ana așteptau „mângâierea lui Israel” respectiv „răscumpărarea în Ierusalim” (Luca 2.25,38), așa cum este vestit literalmente în Isaia 66.13,14: „Cum mângâie pe cineva mama sa, așa vă voi mângâia Eu; și veți fi mângâiați în Ierusalim! Și veți vedea și inima vi se va bucura și oasele voastre vor înflori ca iarba.” Ținând seama de aceste versete putem înțelege bucuria lui Simion, atunci când a ținut Copilul în brațe și în El a văzut pe Mesia al lui Israel și Cel aducător de mântuire și pentru națiunile din afara lui Israel (Luca 2.25-35).

2.2 Profețiile Vechiului Testament se împlinesc

Atunci când cu nașterea lui Mesia s-au împlinit literalmente profețiile înaintea ochilor poporului Israel, se părea că planul lui Dumnezeu, care era prezentat așa de clar în Vechiul Testament, se va împlini. Așa cum au prevăzut profeții Isaia și Mica, Copilul a fost născut de o fecioară (Isaia 7.4), și anume în Betleem (Mica 5.1). Totul a avut loc așa cum a fost prezis, și Isus „creștea în înțelepciune și în statură” (Luca 2.52). Se putea vedea cum se împlinea *literalmente* profeție după profeție. A apărut și antemergătorul făgăduit al lui Mesia, care l-a pregătit drumul (Maleahi 3.1) – în persoana lui Ioan Botezătorul. El trebuia prin propovăduirea lui să conducă pe oameni la pocăință: „Pocăiți-vă, pentru că s-a apropiat Împărăția cerurilor” (Matei 3.2). Ioan trebuia să pregătească poporul în felul acesta pentru Împărăția cerurilor în forma ei plină de putere și vizibilă, în care Împăratul lui Israel va sta pe tronul lui David. În cele din urmă Mesia a apărut în public, cerul s-a deschis și Tatăl a mărturisit la începutul lucrării Sale: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care Mi-am găsit plăcerea” (Matei 3.17). Deja înainte ca Domnul Isus să apară public, viața Lui ascunsă era pe pământ așa de desăvârșită, că cerul s-a deschis în felul acesta. Domnul Isus a vestit același mesaj despre pocăință și despre Împărăția cerurilor, cum a făcut deja Ioan Botezătorul: „De atunci a început Isus să predice și să spună: „Pocăiți-vă, pentru că s-a apropiat Împărăția cerurilor”” (Matei 4.17).

Nu numai împrejurările nașterii Sale și conținutul propovăduirii Sale, ci și lucrările Sale erau împlinirea scrierilor Vechiului Testament. Când Ioan Botezătorul era în închisoare, el a trimis pe ucenicii lui la Domnul să-L întrebe: „Tu ești Cel care vine, sau să așteptăm pe altul?” (Matei 11.3). Răspunsul lui Isus: „Mergeți și spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: orbii văd și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți și surzii aud și morții înviază și săracilor li se vestește Evanghelia” (Matei 11.4,5), îi îndreaptă atenția lui Ioan Botezătorul spre profetul Isaia, a cărui prorocie Ioan o cunoștea bine și pe care el își pusese speranța: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, pentru că Domnul M-a uns ca să aduc o veste bună celor blânzi. M-a trimis să leg rănile celor cu inima zdrobită, să vestesc eliberare celor captivi și deschidere a închisorii celor încătușați; să vestesc anul de îndurare al Domnului” (Isaia 61.1,2a). Iarși s-a împlinit *literalmente* profețiile Vechiului Testament înaintea ochilor poporului.

2.3 Nu toate elementele unei profeții se împlinesc

Realmente există profeții ale Vechiului Testament, ale căror elemente nu toate s-au împlinit la venirea Domnului și în timpul vieții Lui și a căror împlinire urmează să aibă loc. Motivele pentru aceasta le vom explica în § 3. În continuare dăm două exemple de profeții împlinite parțial.

2.3.1 Comparație: Luca 4.18,19 – Isaia 61.1,2

În Luca 4.18,19 Domnul citează locul din Isaia 61.1,2: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, pentru că Domnul M-a uns ca să aduc o veste bună celor blânzi. M-a trimis să leg rănile celor cu inima zdrobită, să vestesc eliberare celor captivi și deschidere a închisorii celor încătușați; să vestesc anul de îndurare al Domnului”, și întrerupe la mijlocul frazei. În Isaia 61 versetul continuă astfel: „... și ziua răzbunării Dumnezeului nostru”. De ce Domnul întrerupe fraza la

mijloc? Dacă timpul venise și Împărăția cerurilor stătea scurt înaintea și anume era chiar „în mijlocul” lor (Luca 17.21), trebuia atunci și „ziua răzbunării” să înceapă și prin aceasta judecata să stea înaintea ușii? Fără această judecată curățitoare a lui Dumnezeu nu va putea exista nici o Împărăție a păcii și dreptății, căci atâta timp cât păcatul nu a fost judecat, nu poate exista pace; pace și păcat în același timp nu poate fi la Dumnezeu. Deci noi vedem aici cum s-a revelat atotștiința Domnului Isus. El știa că Israel Îl va respinge și că judecata va avea loc abia mai târziu în legătură cu instaurarea Împărăției.

2.3.2 Comparație Matei 11.10 – Maleahi 3.1

În evanghelia după Matei găsim de asemenea un context interesant la compararea cu un citat din Vechiul Testament. În Matei 11.10 Domnul Isus zice despre Ioan Botezătorul: „Acesta este cel despre care este scris: „Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta””. Și aici Domnul întrerupe citatul în mijlocul frazei, căci ceea ce urmează nu s-a împlinit în trecut: „Iată, trimit pe solul Meu și el va pregăti calea înaintea Mea. Și Domnul pe care-L căutați va veni deodată la templul Său; și Îngerul legământului în Care găsiți plăcere: iată, vine“, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea îndura ziua venirii Lui și cine va sta în picioare când Se va arăta El? Pentru că El va fi ca focul topitorului și ca leșia albitorilor; și El va ședea și va topi și purifica argintul; și va purifica pe fiii lui Levi și-i va curăți ca aurul și argintul, și vor aduce Domnului un dar de mâncare în dreptate. Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele din vechime, și ca în anii de mai înainte.” (Maleahi 3.1-4)

Partea care nu a fost citată din acest loc din Biblie se va împlini în viitor.

Prin aceasta ajungem la a doua întrebare, care ne-am pus-o la început: Ce s-a întâmplat când profețiile anunțate în Vechiul Testament nu s-au împlinit în totalitate?